

APSTIPRINĀTS:

Ina Selivanoviča
Engures Mūzikas un mākslas
skolas direktore Ina SELIVANOVIČA
2015. gada "1." septembrī
ar rīkojumu nr. 1-10/11

**ENGURES
MŪZIKAS UN MĀKSLAS SKOLA
PROFESIONĀLĀS IEVIRZES IZGLĪTĪBAS PROGRAMMA
„VIZUĀLI PLASTISKĀ MĀKSLA”
Kods: 20V 211 001**

**MĀCĪBU PRIEKŠMETA
„GLEZNOŠANA”
PROGRAMMA**

Mācību priekšmeta programma pieņemta MK sēdē
2015.gada 16.martā
protokola Nr. 3.

Mācību priekšmeta programma izstrādāta saskaņā ar Izglītības kvalitātes valsts dienesta
licencētajām izglītības programmām
2015.gada 31. marts

Mācību priekšmeta programmu izstrādāja Jolanta Balode

J. Balode
/paraksts/

Apjoms:

Mācību gads, nedēļu skaits (34 nedēļas + 2 nedēļas mācību prakse)						
Stundu skaits nedēļā vienam audzēknim						
1. klase	2. klase	3. klase	4. klase	5. klase	6. klase	7. klase
1	1	2	2	2	2	2
Kopējais mācību stundu skaits gadā (bez mācību prakses)						
34	34	68	68	68	68	68
Kopā: 408						

Mācību priekšmeta mērķis:

Mācību priekšmeta gleznošana galvenie pamatmērķi ir :

- Sagatavot audzēkņus un radīt motivāciju izglītības turpināšanai profesionālās vidējās izglītības pakāpē;
- apgūt zināšanas un prasmes gleznošanā;
- veicināt audzēkņu vispusīgas personības attīstību;
- veicināt radošo iztēli un fantāziju;

Mācību priekšmeta gleznošana uzdevumi pa mācību gadiem:

Mācību gads	Uzdevumi
1. klase	Ieinteresēt un veidot apstākļus audzēkņu radošo potenci attīstībai. Iepazīt dažādas gleznošanas tehnikas (krītiņi, pastelis, guaša, akvarelis). Iepazīt un izmantot vienkāršus glezniecības izteiksmes līdzekļus. Veidot vienkāršas krāsu kompozīcijas dotajā laukumā. Pareiza formāta (horizontāla, vertikāla) izvēle atbilstoši dotajam uzdevumam. Krāsu mācības pamati. Īstermiņa uzdevumi.
2. klase	Apgūto zināšanu un iemaņu nostiprināšana sarežģītākos uzdevumos. Vienkāršu kompozīciju veidošana atšķirīgos formātos. Pamatkrāsa un atvasinātie krāsu toņi. Uzstādījums – vērojums dabā (viens priekšmets). Priekšmetu lokālā krāsa un krāsu jaukšana.
3. klase	Apgūto zināšanu nostiprināšana. Siltā un aukstā krāsa. Krāsu gamma. Vienkārša klusā daba (vērojums dabā). Krāsu tonālās attiecības. Iztēles darbi. Īstermiņa un vairāku seansu uzdevumi.
4. klase	Apgūto zināšanu un iemaņu nostiprināšana. Gaismas nozīme telpā un gleznojumā. Gaismēnas attiecības atkarībā no apgaismojuma veida un virziena. Veidot saikni ar mākslas vēsturi (vecmeistaru glezniecība). Klusā daba – gaisma un ēna, priekšmetu forma, apjoms un telpiskums.
5. klase	Apgūto zināšanu nostiprinājums un radošs pielietojums. Gaisa perspektīva. Daudzplānu ainava. Galvenie kompozīcijas veidi. Cilvēka figūra (stafāža). Sarežģīta klusā daba (priekšmetu forma, telpiskums un materialitātes atklāsmē. Kopijas veidošana.
6. klase	Apgūto zināšanu un iemaņu radošs pielietojums. Figurāla kompozīcija (skices). Eksperimenti un jauni izteiksmes līdzekļi gleznojumā. Stilizācija, deformācija. Atšķirīgu mākslas stilu iepazīšana (modernā māksla). Kustīgi objekti. Gleznieciskais variants.

7. klase	Radošs darbs – no precīza akadēmiska gleznojuma līdz atraisītai, atraktīvai improvizācijai. Patstāvīga un radoša pieeja noslēguma darba skiču izstrādāšanā. Noslēguma darba gleznošana. Brīvi izvēlēta glezniecības tehnika, izteiksmes līdzekļi un glezniecības stils.
-----------------	---

Mācību sasniegumu vērtēšanas pamatprincipi un kārtība

Mācību sasniegumu vērtēšanas pamatprincipi:

1. Pozitīvo sasniegumu summēšana;
2. Pārbaudes obligātums: audzēkņi saņem vērtējumu par izglītības programmas obligātā satura apguvi;
3. Vērtēšana notiek sistemātiski;
4. Audzēkņa zināšanām, prasmēm un attieksmēm noteikto kritēriju atklātība un skaidrība – prasību kopums iegūtās izglītības kvalitātes vērtēšanai atbilstoši izvirzītajiem izglītības programmas, kā arī mācību priekšmeta programmas mērķiem un uzdevumiem;
5. Mācību priekšmeta vai tās daļas apguve tiek vērtēta ar atzīmi 10 ballu vērtējuma skalā:

Apguves līmenis	10 ballu sistēma	Satura apguve procentos	Skaidrojums
Augsts apguves līmenis	10 (izcili)	95-100%	Augsts zināšanu un prasmju līmenis, kas pārsniedz mācību priekšmeta programmas prasības. Radoša pieeja. Izvērtēšana – prasme veidot spriedumus, prasme izvērtēt pēc izstrādātiem kritērijiem.
(apgūts)	9 (teicami)	86-94%	Pilnībā apgūtas mācību priekšmeta programmas prasības un iegūta prasme patstāvīgi un radoši pielietot iegūtās zināšanas. Sintēze – prasme savienot priekšstatus vai informāciju, veidojot jaunus, oriģinālus spriedumus vai secinājumus. Prasme risināt problēmas, izmantojot vairākus informācijas avotus.
Optimāls apguves līmenis (apgūts)	8 (ļoti labi)	77-85%	Pilnībā apgūtas mācību priekšmeta programmas prasības, taču reizēm trūkst prasmes patstāvīgi un radoši pielietot iegūtās zināšanas. Sasniegti darbam izvirzītie uzdevumi. Analīze – prasme sadalīt informāciju daļās, lai parādītu izpratni, sakarības.
	7 (labi)	68-76%	Apgūtas mācību priekšmeta programmas prasības, taču konstatējami atsevišķi ir trūkumi to patstāvīgā realizēšanā un pielietošanā. Izmantošana – prasme izmantot apgūtas zināšanas jaunā situācijā.
	6 (gandrīz labi)	59-67%	Apgūtas mācību priekšmeta programmas prasības, taču patstāvīgais zināšanu un prasmju līmenis atsevišķās jomās ir nepietiekošs un nepārlicieošs.
Pietiekams apguves līmenis (daļēji apgūts)	5 (viduvēji)	47-58%	Apgūtas mācību priekšmeta programmas prasības, taču zināšanu līmenis vairākās jomās ir nepietiekošs un nestabils, kā arī trūkst iemaņu tās patstāvīgi pielietot. Izpratne – prasme demonstrēt, kā iegūtā informācija saprasta

	4 (gandrīz viduvēji)	35-46%	Gandrīz apgūtas mācību priekšmeta programmas prasības, taču zināšanu un prasmju līmenis daudzās jomās ir nepietiekošs. Zināšanas – prasme atcerēties vai atpazīt informāciju.
Nepietiekams apguves līmenis (nav apgūts, vēl jā mācās)	3 (vāji)	23-34%	Mācību priekšmeta programmas zināšanas apgūtas virspusēji, vājš prasmju līmenis.
	2 (ļoti vāji)	11-22%	Apgūtas atsevišķas mācību priekšmeta programmas zināšanas, taču nav prasmju tās pielietot.
	1 (ļoti, ļoti vāji)	0 -10%	Absolūts mācību priekšmeta programmas zināšanu un prasmju trūkums, nav veikti visi pedagoga definētie uzdevumi.

6. Mācību sasniegumu vērtēšana notiek audzēkņu mācību darbu skatēs, starpskatēs, izstādēs, konkursos, gala eksāmenā.

Vērtēšanas kritēriji skatēs	Vērtējums punktos	Vērtējuma skaidrojums
1. Uzdevuma izpratne	9-10	Augsti attīstītas analītiskās spējas, uzdevumus pilda ar dziļu izpratni.
	6-8	Uzdevumus izprot un pilda atbilstoši uzdevuma prasībām.
	4-5	Nespēj bez pedagoga papildus palīdzības izprast uzdevuma nosacījumus un izpildīt tos
	1-3	Neizprot uzdevumu būtību arī ar pedagoga palīdzību.
2. Radošā ideja	9-10	Izceļas ar radošām, spilgtām idejām
	6-8	Spēj patstāvīgi paust radosas idejas
	4-5	Nespēj patstāvīgi paust savas radošās idejas, nepieciešams pedagoga atbalsts.
	1-3	Nespēj radoši iesaistīties mācību procesā.
3. Kompozīcijas uzbūve	9-10	Izceļas ar radošiem, spilgtiem kompozīcijas risinājumiem, izcili pārzin izteiksmes līdzekļus.
	6-8	Kompozicionālos risinājumus veido patstāvīgi, prot izmantot iepriekš apgūtās zināšanas jaunā situācijā.
	4-5	Nespēj patstāvīgi piedāvāt kompozicionālos risinājumus, nepieciešams pedagoga atbalsts.
	1-3	Nav izpratnes par kompozīcijas būtību.
4. Tehniskais izpildījums	9-10	Uzdevumi izpildīti tehniski augstā līmenī, precīci, atbilstoši iecerei.
	6-8	Uzdevumi izpildīti atbilstoši uzdevumam un iecerei, ir nelielas neprecizitātes, izglītojamais orientējas tehniskajās iespējās.
	4-5	Uzdevumi izpildīti pavirši, ir daudz tehnisku nepilnību, zināšanās un prasmēs ir ievērojami trūkumi.
	1-3	Darbi nav izpildīti atbilstoši uzdevuma nosacījumiem (vai tie nav pabeigti), trūkst pamatzināšanu un prasmju.
5. Attieksme pret mācību procesu	9-10	Izglītojamais izrāda īpašu, padziļinātu interesi par mācību procesu un uzdevumiem, augsta darba kultūra.
	6-8	Uzdevumus pilda apzinīgi, ar pozitīvu attieksmi pret mācību procesu.
	4-5	Uzdevumus veic inertī, bez īpašas intereses.

	1-3	Audzēknis nevēlas iesaistīties mācību procesā, dara bez intereses, nepilda pedagoga norādījumus.
--	-----	--

Vērtēšanas kritēriji gala eksāmenā

Vērtēšanas kritēriji gala eksāmenā	Vērtējums punktos	Vērtējuma skaidrojums
1. Darba ideja	9-10	Augsti attīstītas analītiskās spējas, uzdevums tiek izpildīts ar padziļinātu izpratni, uzrādot radošu risinājumu.
	6-8	Uzdevumu izprot un spēj patstāvīgi paust savu ideju un to izpildīt, atbilstoši prasībām.
	4-5	Bez pedagoga palīdzības nespēj izprast uzdevuma nosacījumus un izpildīt tos.
	1-3	Neizprot uzdevumu būtību arī ar pedagoga palīdzību.
2. Kompozīcijas uzbūve	9-10	Izceļas ar radošu un spilgtu kompozīcijas risinājumu, izcili pārzin glezniecības izteiksmes līdzekļus.
	6-8	Kompozicionālo risinājumu veido patstāvīgi, izmantojot iepriekš gūtās zināšanas un prasmes.
	4-5	Nespēj patstāvīgi atrisināt kompozīcijas uzbūvi, nepieciešams pedagoga atbalsts.
	1-3	Nav izpratnes par kompozīcijas būtību.
3. Tehnikas pielietojums	9-10	Uzdevums izpildīts tehniski augstā līmenī, uzrādot izcilu darba kvalitāti un radošu glezniecības tehnikas pielietojumu.
	6-8	Uzdevums tehniski izpildīts atbilstoši prasībām un iecerei, ir nelielas neprecizitātes, izglītojamais orientējas glezniecības tehniskajās iespējās.
	4-5	Uzdevums izpildīts pavirši, ir daudz tehnisku nepilnību.
	1-3	Darbs nav izpildīts atbilstoši uzdevuma nosacījumiem (vai netiek pabeigts).

7. Pārbaudes darbā audzēknis apliecina zināšanas, prasmes, iemaņas un attieksmes konkrētajam apguves līmenim atbilstošā uzdevumā. Mācību starprezultātu un galarezultātu pārbaudēs iekļautais mācību saturs atbilst mācību priekšmetu programmā noteiktajam.

Mācību sasniegumu vērtēšana:

Audzēkņa darbs tiek novērtēts ar vērtējumu „ieskaitīts/ neieskaitīts”:

- uzsākot risināt tēmu - ievadvērtēšana, kurā noskaidro audzēkņu sākumzināšanas un konkrētā uzdevuma izpratni;
- darba procesā - organizējot pārrunas par piedāvātajiem tēmas risinājumiem un to atspoguļojumu uzmetumos un skicēs (pašnovērtējums, grupas biedru vērtējums, skolotāja vērtējums, starpskatēs, skatēs);

Audzēkņa darbs tiek novērtēts ar atzīmi 10 ballu skalā:

- **Kārtējā vērtēšana** – vērojumi mācību darba procesā skolēnu sasniegumu konstatēšanai, organizējot pārrunas darba procesā par piedāvātajiem tēmas risinājumiem un to atspoguļojumu izvērtējot konkrētā darba rezultātu;
- **Vērtēšana tēmu noslēdzot** - konstatējot skolēnu sasniegumu līmeni;
- **Noslēguma vērtēšana** – izvērtējot kopējo situāciju vai sasniegumus. Apkopojošā vērtēšana - izvērtējot konkrēta darba rezultātu; tēmu noslēdzot- darbu skatēs; semestra un mācību gada beigās; izglītības programmas noslēgumā - izvērtējot noslēguma darba idejskices, darba zīmējumus un projektus, un gatavos darbus.

Mācību darba formas:

Mācību procesa pamata darba forma ir **mācību stunda**. Vienas mācību stundas ilgums – 40 min. Stundās tiek apgūtas zināšanas, prasmes un sabiedrības pieredze, tiek veidotas attieksmes, notiek mākslas audzināšana.

Pie mācību procesa darba formām jāpieskaita arī ekskursijas, izstāžu un citu mākslas un mūzikas pasākumu apmeklējumi. Blakus iegūtajām izziņas rezultātam audzēkņi tuvāk izjūt dabu, apkārtējo vidi, cilvēkus. Bez šās izjūtas nav saprotami daudzi mākslas darbi, kuros mākslinieki iedvesmojušies no dabas parādībām. Audzēkņiem nepieciešama emocionālo un estētisko pārdzīvojamu bagātināšana.

Mākslas pasākumu un koncertu apmeklēšana iesaista audzēkņus tai sabiedriskās dzīves jomā, kurai viņi gatavojas ar savu mācību darbību. Mākslas izstādes apmeklējumu nedrīkst uzskatīt par atpūtu vai izklaidēšanos. Šādi apmeklējumi bagātina cilvēku, dod jaunu enerģiju ikdienas darbam.

Zīmēšana ir grupas mācību stunda, kurā apvienojas teorētisko zināšanu apguve ar praktiskiem vingrinājumiem. Darba gaitā ar audzēkņiem:

- tiek veiktas **pārrunas grupā**, kur tiek izklāstīta tēma, uzdevums, mācību teorija,
- ar pedagoga sistemātiskām **individuālām konsultācijām** tiek izpildīti katra atbilstošā gada uzdevumi,
- audzēkņa **individuāls radošs darbs** ar paveiktā analīzi, izvērtējumu,
- vielas padziļinātai apguvei organizētas **mācību ekskursijas, muzeju un izstāžu apmeklējumi**.

Mācību darba metodes:

Ar mācību metodi saprotam skolotāja un audzēkņu didaktiskās sadarbības paņēmieni sistēmu, ar kuras palīdzību audzēkņi apgūst jaunas zināšanas, prasmes un iemaņas, vienlaikus attīstot arī savas izziņas spējas.

Mācību metožu klasifikācija pēc zināšanu avotiem:

- Dzīvā vārda metodes – sistemātiskā izklāsta jeb monoloģiskās metodes un pārrunu (jautājumu – atbilžu) jeb dialogiskās metodes;
- Darbs ar grāmatu – patstāvīgais darbs ar grāmatu;
- Uzskates metodes – novērošana, demonstrēšana, ekskursija;
- Praktiskās metodes - vingrinājumi.

Mācību metožu izvēle ir joma, kas maz atkarīga no programmām, mācību grāmatām un materiālajiem resursiem, jo tikai un vienīgi skolotāja iniciatīva, prasme, talants un izdoma

nosaka to, kā skolotājs veicamo uzdevumu aizvadīs līdz audzēkņa apziņai, kā nonāks līdz programmā ietverto prasmju un iemaņu sasniegšanai.

- **jautājuma jeb sokrātiskā**, lai veicinātu skolēnu izziņas spēju attīstību, stimulētu skolēnu radošo procesu, attīstītu viņu prasmi izmantot zināšanas, formulēt domu un argumentēt viedokli;
- **atklājuma**, lai padziļinātu skolēnu interesi par mācību priekšmetu, uzlabotu radošos sasniegumus, attīstītu domāšanu un prasmi patstāvīgi plānot, pieņemt lēmumus, izmantot dažādus informācijas avotus;
- **norādošo jeb direktīvo**, lai sniegtu informāciju daudziem skolēniem vienlaicīgi un īsā laikā iepazīstinātu ar lielu informācijas apjomu.

Mācību darba paņēmieni:

- **saruna** – dod iespēju skolēniem un skolotājiem paust savu atšķirīgo pieredzi par konkrēto tēmu vai atšķirīgiem vērojumiem;
- **diskusija** – ļauj noskaidrot atšķirīgus viedokļus kādas problēmas vai idejas risinājumā;
- **prāta vētra** – veicina ideju radīt grupā;
- **spēle** – atdzīvina darba procesu un rada darbam labvēlīgu atmosfēru;
- **pētījums** – ļauj izpētīt kādu tēmu, kādas lietas uzbūvi vai tās iespējamās formas;
- **projekts** – lieto patstāvīgu vai grupas darba pētījumu veikšanai par kādu pašu izvēlētu problēmu;
- **eksperiments** – ļauj patstāvīgi atklāt ko jaunu;
- **radošs individuāls darbs** – ļauj patstāvīgi realizēt savas radošās ieceres;
- **radošs darbs grupās** – nodrošina vienlīdzīgas piedalīšanās iespējas;
- **stāstījums** – ļauj strādāt ar visu grupu vienlaicīgi;
- **demonstrējums** – dod iespēju iepazīstināt ar jaunām mākslas tehnikām, paņēmieniem, tehnoloģijām;
- **stāsta sacerēšana** – dod ierosmi par kāda mākslas darba vai reprodukcijas stāsta sacerēšanu;
- **darbu mape** – liek darbus apkopot ilgākā laika periodā.

Mācību darbam nepieciešamais aprīkojums, mācību tehniskie līdzekļi, materiāli, instrumenti un uzskates līdzekļi:

Visās mācību pakāpēs audzēknis tiek nodrošināts ar mācību telpām mācību uzdevumu veikšanai – 36,2 kv. m.

Audzēkņi mācību stundā ir nodrošināti ar šādu aprīkojumu:

- molbertiem un ķebļiem krāsu novietošanai,
- mācību un uzskates līdzekļu skapis ar dažādiem sadzīves priekšmetiem,
- 2 podestiem,
- informācijas planšeti,
- uzstādījumu paliktņiem,
- grīdas lampu uzstādījuma izgaismošanai,

Audzēkņi daļēji tiek nodrošināti ar mācību materiāliem.

Mācību darba novērtējumam tiek izmantota skolas izstāžu zāle un mācību klases.

Mācību priekšmeta programmas satura apguves secība:

Māc. g. sem.	Mācību tēmas	Stundu skaits	Sasniedzamie rezultāti: zināšanas, prasmes, iemaņas
1. klase 1. sem.	Krāsa - galvenais gleznošanas izteiksmes līdzeklis. Glezniecības tehnikas. Krāsu mācības pamati.	34	<ul style="list-style-type: none"> Krāsu valodas iepazīšana. Iepazīt atšķirīgas glezniecības tehnikas (krītiņi, guaša, akvarelis). Iepazīt pamat krāsas un gūt iemaņas krāsu jaukšanā. Gūt tehniskās iemaņas darbā ar guašu. Apgūt vienkāršus kompozīcijas nosacījumus. Prast uztvert un attēlot raksturīgo formu krāsās. Gleznojumi kontrastkrāsās. Īstermiņa uzdevumi.
1. klase 2. sem.	Vienkāršas krāsu kompozīcijas plaknē. Fons un priekšmets. Krāsu kontrasti.		
2. klase 1. sem.	Glezniecības tehnikas - jaukta tehnika. Pamatkrāsas, atvasinātie krāsu toņi un pretkrāsas. Vienkāršas krāsu kompozīcijas atšķirīgos formātos.	34	<ul style="list-style-type: none"> Gūt iemaņas darbā atšķirīgās glezniecības tehnikās. Pazīt pamatkrāsas, apgūt to jaukšanu un pielietojumu gleznojumā. Īstermiņa gleznojumi. Prast vizuāli attēlot redzamo (vērot dabu, uztvert raksturīgo un salīdzināt). Noteikt priekšmetu lokālo toni. Prasme iegūt vajadzīgo toni, krāsas savstarpēji jaucot. Noteikt priekšmeta un fona attiecības.
2. klase 2. sem.	Dekoratīva klusā daba – vērojums dabā. Priekšmetu lokālā krāsa un krāsu jaukšana.		
3. klase 1. sem.	Siltā un aukstā krāsa. Krāsu gamma kompozīcijā. Kolorīts gleznojums.	68	<ul style="list-style-type: none"> Gūt izpratni par vienas krāsas daudzveidību dabā. Prast veidot dažādu krāsu pārejas. Gleznojumi noteiktā krāsu gammā. Prast ar krāsu palīdzību attēlot vienkāršu klušo dabu. Gleznojumā izcelt priekšmetus ar fona palīdzību. Izpratne par galveno kompozīcijā. Prasme izcelt priekšplānu gleznojumā.
3. klase 2. sem.	Klusā daba (vairāki priekšmeti). Priekšplāns. Krāsu tonālās attiecības.		
4. klase 1. sem.	Apgaismojums. Gaismas nozīme telpā un gleznojumā. Silti vēsās krāsu attiecības, atkarībā no apgaismojuma veida un virziena. Klusās dabas studijas: dienas gaisma, mākslīgais apgaismojums, pretgaisma (siluets).	68	<ul style="list-style-type: none"> Gūt izpratni par gaismas nozīmi telpā un gleznā. Prast noteikt ēnas rakstura izmaiņas, atkarībā no gaismas virziena. Izprast silti vēso attiecību gleznojumā, atkarībā no apgaismojuma veida. Klusās dabas gleznojumi (vairāku seansu studijas).

4. klase 2. sem.	Gaismēnas attiecības, un tās nozīme telpā un gleznojumā. Klusā daba - priekšmetu forma un apjoms. Telpa un telpiskums.		
5. klase 1. sem.	Gaisa perspektīva. Daudzplānu ainava. Noskaņas. Galvenie kompozīcijas veidi.	68	<ul style="list-style-type: none"> • Gūt izpratni par gaisa perspektīvu un krāsu izmaiņām dabā. Prast gleznot daudzplānu ainavu (izmantojot krāsu attiecības). Ar krāsu palīdzību panākt atšķirīgas noskaņas gleznojumā. • Iegleznot cilvēka figūru (stafāžu) ainavā (izmantojot perspektīvas likumus). Gūt iemaņas priekšmetu atšķirīgas materialitātes atspoguļošanā (faktūra, stikls, spožs, drapērija, utt.). Klusā daba (ilgtermiņa darbs) – materialitātes studija. Kopijas gleznošana.
5. klase 2. sem.	Cilvēka figūra gleznojumā (stafāža). Sarežģīta klusā daba (forma, telpiskums, materialitāte). Kopija.		
6. klase 1. sem.	Figurāla kompozīcija. Eksperimenti glezniecībā un jauni izteiksmes līdzekļi, faktūra. Stilizācija, deformācija un krāsu optiskie efekti.	68	<ul style="list-style-type: none"> • Prast gleznot figurālu kompozīciju pēc dotas tēmas (figūru un krāsu skices). Jaunu izteiksmes līdzekļu meklējumi glezniecībā, patstāvīgi eksperimentējot ar krāsu un faktūru. Veidot dekoratīvu kompozīciju, izmantojot formu stilizāciju un krāsu optiskos efektus. • Iepazīt atšķirīgus mākslas stilus dažādos laika posmos (saikne ar mākslas vēsturi). Veikt gleznojumus atšķirīgos mākslas stilos. Kopēt.
6. klase 2. sem.	Atšķirīgi mākslas stili (kubisms). Kustīgi objekti. Gleznieciskais variants.		
7. klase 1. sem.	Interjers. Portrets. Gleznieciskais variants.	68	<ul style="list-style-type: none"> • Prast gleznot telpu, izmantojot interjera detaļas. Gleznot portretu (ievērojot proporcijas un atklājot raksturu). Patstāvīgi gleznot sarežģītu kluso dabu (akadēmisks
7. klase 2. sem.	Apgūto zināšanu pielietošana patstāvīga darbu veikšanā. Skiču izstrādāšana noslēguma darbam. Noslēguma darbs.		

Literatūras saraksts:

1. Hibnere V. Bērnu tēlotājmākslas psiholoģija. – Rīga: Zvaigzne, 1977.
2. Lobels E. Kunst selbst gestaltet. – Berlin: Urania Ferlag.
3. Kavacs V. Mākslas valodas pamati. – Rīga: Zvaigzne, 1999.
4. Hibnere V., Grasmāne L. Bērnu vizuālā darbība. – Rīga: RaKa, 2000.
5. Zirdziņa V. Vizuālās mākslas valodas ābece. – Rīga: Sprīdītis, 1995.
6. Losos L. Painting Techniques. – Chechoslovakia: Arita, 1987.
7. Reprodukcijas:
 1. Apsītis V. K. Zāle. – Rīga: Liesma, 1988.
 2. Avotiņa A., Blūma D., Grauzdiņa I. Viduslaiki. – Rīga: Zvaigzne AB, 2000.
 3. Belmane A. No Leonardo līdz Pikaso. – Rīga: Zvaigzne, 1987.
 4. Bēms R. Latviešu padomju akvareļglezniecība. – Rīga: Liesma, 1974.
 5. Cielava S. Vispārīgā mākslas vēsture. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1998.
 6. Cīrule B., Ķemere I. Sengrieķu mīti. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1998.
 7. Cittaute mākslas vēsture. – Rīga: Liesma, 1962.
 8. Gombrich E. H. Mākslas vēsture. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1997.
 9. Grosa S. Jūgendstils. Laiks un telpa. – Rīga: Jumava, 1999.
 10. Ivanovs M. Latviešu glezniecība. – Rīga: Liesma, 1980.
 11. Kačalova T. Mākslas vēstures pamati. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1995.
 12. Kačalova T., Pētersons R. Mākslas vēstures pamati. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1993.
 13. Kavacs V. Mākslas valodas pamati. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1999.g.
 14. Klārka F., Bērings M., Džeimss Dž. Grieķija Perikla laikā. – Rīga, Vaga, 1994.
 15. Korbišļijs M. Seno laiku pasaule. – Rīga: Alma littera, 1996.
 16. Koula A. Renesanse. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2000. Ņefedova I. Masterpieces of Latvian painting. – Rīga: Liesma, 1980.
 17. Latvju raksti: 1., 2., 3. daļa. – Rīga: Valsts papīru spiestuve, 1990.
 18. Latviešu tēlotāja māksla 1860.-1940. – Rīga, Zinātne, 1986.
 19. Loze I. Akmens laikmeta māksla Austrumbaltijā. – Rīga: Zinātne, 1983.
 20. Petraskevics J. Grafika. – Rīga: Liesma, 1989.
 21. Rubenis A. Absolūtisma un apgaismības laikmeta kultūra. – Rīga: Zvaigzne, 2001.
 22. Rubenis A. Dzīve un kultūra Eiropā renesanses un reformācijas laikmetā. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2000.
 23. Rubenis A. Senās Romas dzīve un kultūra. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1995.
 24. Rubenis A. Viduslaiku kultūra Eiropā. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1997.
 25. Stīvensons N. Arhitektūra. Pasaules izcilākie pieminekļi tuvplānā. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1999.
 26. Šmagre R. Latviešu pastelis. – Rīga: Liesma, 1990.
 27. Zitāne L. Kultūras vēsture. – Rīga: RAKA, 1998.
 28. Garner Ph. Decorative arts 1890 -1940. – Oxford: Phaidon, 1978.
 29. Frēre J. - C. Early Flemish Painting. – Paris: FINEST SA/ÉDITIONS TERRAIL, 1997.
 30. James N. Eyewitness Ancient Rome. – London: Dorling Kindersley Great Britain, 2002.
 31. James N. Eyewitness Ancient Greece. – London: Dorling Kindersley Great Britain, 2002. Laisnē C. Art of ancient Greece. – Paris: FINEST SA/ÉDITIONS TERRAIL, 1995.
 32. Ņefedova I. Masterpieces of Latvian painting. – Rīga: Liesma, 1980.
 33. Prater A. Painting of the Baroque. – Kooln: Benedikt Taschen Verlag GmbH, 1997.
 34. Sala Ch. Michelangelo. – Paris: FINEST SA/ÉDITIONS TERRAIL, 1995.
 35. Walker Ch. Wonders of Ancient World. – London: Orbis Publishing, 1980.
 36. Wolf N. Painting of the Romantic Era. – Kooln: Benedikt Taschen Verlag GmbH, 1999.
 37. Wundram M. Painting of the Renaissance. – Kooln: Benedikt Taschen Verlag GmbH, 1997.
 38. Breasted J. H. Geschichte Aegyptens. – Zuurich: Phaidon Verlag A. G., 1954.
 39. Mrusek H. J. Romanic. – Leipzig: VEB, 1972.
 40. Richter H. Geschichte der Malerei im 20. Jahrhundert. – Kooln: DuMont Shaugberg, 1988.
 41. Thiel E. Geschichte des Kostums. – Berlin: Henschelverlag Kunst und Gesellschaft, 1980.
 42. Искусство в истории человека. – 1989.

Periodika

Māksla

Studija

Mācību priekšmeta programmu izstrādāja:

Z. Zolote

(pedagoga vārds, uzvārds, izstrādes gads)

Mācību priekšmeta programma apspriesta izglītības programmas „Vizuāli plastiskā māksla” metodiskās komisijas sēdē:

16. martā 2015. gadā

(datums, gads)

Mācību priekšmeta programma aktualizēta:

22. augustā 2016. g.
Prot. Nr. - 1-40/14 (datums, gads)

Mācību priekšmeta programma aktualizēta:

2017. g. 21. augustā. Protokols Nr. 5.

(datums, gads)

Mācību priekšmeta programma aktualizēta:

2018. g. 21. augustā. Prot. Nr. 5.

(datums, gads)

Mācību priekšmeta programma aktualizēta:

2019. g. 26. aug. Prot. Nr. 8

(datums, gads)

Mācību priekšmeta programma aktualizēta 2020. g. 24. aug.
Prot. Nr. 9

Agita Pumpure

Direktora vietniec
mācību darbā
Agita Pumpure